

подочны зѣбы, каквыто имѣть звѣрове-ти, които ѣдѣть мясо, и *кѣтници*, каквыто имѣть добытчета, что ся хранять съ трѣвѣ. По това и чловѣкъ трѣбува да ся храни съ мѣшанѣ хранѣ.

Зѣби-ти сѣ не само голѣмы помагала за емила-не-то, нѣ еще сѣ и накыть на чловѣчи-ты уста; за-това и за двѣ-тѣ тыя причины трѣбува да ся гляда да ся чювать и дръжять здрави. Зѣби-ти остоять здрави, до когато имѣ ся не исхаби оная стѣкловина около главѣ-тѣ имѣ и до когато имѣ остоя шія-та покрыва съ мяса отъ вѣнцы-ты. У всякой чловѣкъ ся утая и уталага изъ уста-та една мокрота, която ся олъпа най-много по задны-ты страны на долни-ты рѣзцы и под-очницы, та прави единѣ тригійѣ. Ако съ трѣканье не ся отмахне, то тая тригійя ся вмѣкне измежду мяса-та и шійѣ-та на зѣбы-ты, та така малко помалко оголи шійѣ-тѣ, която отъ натрупанѣ-тѣ тригійѣ става грьз-дава, а оттова лесно ся охващать о неѣ останкы отъ ѣстие-то, и отъ тѣхъ ся лупять микроскопическы жи-вотинкы, които давать поводѣ на тыя мяса да възгни-ѣють, а това е голѣма пакость за зѣба.

За пазение зѣбы-ты можемъ ся дръжѣ за тыя за-коны: 1. всякѣ заранѣ откакъ ся омые чловѣкъ да си измые и исплакне зѣбы-ты съ чистѣ водѣ и да си ги истрие съ четчицѣ (фурчѣ), или поѣобрѣ съ флаanelѣ и съ прахѣ за зѣбы.

Прахѣ-тѣ за зѣбы трѣбува да врьши троякѣ ра-ботѣ: да изглади и зачюва гладкѣ повърхнинѣ-тѣ на зѣбы-ты, да поѣе всичкы кыселины и мазнины измежду зѣбы-ты и найпослѣ да не остави да омяккѣнѣть мяса-та на вѣнцы-ты. За тѣѣ троякѣ работѣ като найегоденѣ хвалять единѣ прахѣ, който ся прави така: смѣшять $1\frac{1}{2}$ унциѣ липовѣ вѣгленѣ, стлѣченитѣ на